

Een nieuw begin
(naar Genesis:8,6-11)

22 mei 2016

‘Vlieg er eens uit!’ is het thema van de Overstapdienst. Zo van: het wordt tijd dat je je vleugels uitslaat; het oude is krap en benauwd geworden. Je mag nu de kinderkerk verlaten en de overstap naar de tienerkerk maken. Over enkele weken al verlaat je de basisschool en ga je naar het voortgezet onderwijs.

Zou Noach ook hebben gezegd ‘vlieg er eens uit’, toen hij de raaf en later de duif, in het venster plaatste?

Je ziet het voor je. Het luikje gaat open, Noach steekt zijn arm naar buiten met daarop als eerste een raaf. De raaf fladdert een paar keer en maakt zich los van de ark.

Maar hij keert onverrichter zake terug. Jammer, zal Noach gedacht hebben, mijn gebed heeft niet veel opgeleverd. Moet ik zelf soms stappen ondernemen? Maar hoe? De aarde staat blank en zicht op vaste grond is er niet.

Ik stel mij zo voor dat Noach en zijn vrouw ineen gedoken, dicht bij elkaar zijn gaan zitten. Zo van: in onmacht een raaf of een duif loslaten, is het enige wat we nog kunnen. En laat nu juist op dát moment -als ze samen met de duif ook zichzelf hebben losgelaten- God zich melden. En de duif begroet hen met in zijn snavel een jong olijftakje. Reken maar dat ze zich schaamden toen God hen oog in oog liet staan met dit nieuwe begin. Zo zijn wij-mensen. We twijfelen en denken dat we er alleen voor staan. Maar God is zóveel meer dan onze twijfels. Hij wil iets nieuws beginnen. En wel zó, dat wij het niet voor mogelijk houden.

GeenPreek